

Локалне функције

Разлог зашто се део кода изводи из Main(string[] args) функције је да би могао да се више пута користи уместо да се понавља у главном коду потребан број пута.

Комплексност програма се може повећати даљим развојем кода.

Како се програм развија вероватно је очекивати креирање све већег броја функција.

Што је тај број већи, теже је програмерима да праве промене попут поправки грешака или додавања нових опција.

Могуће је и да се изгубе провобитне намере и употребе функција што доводи до погрешних решења у развоју кода.

Ако се дође у ситуацију да се поправке изводе над функцијама које сам програмер није направио, треба имати у виду локалне функције.

Локалне функције омогућавају декларисање функције унутар контекста друге функције.

Овиме се повећава читљивост и брзина интерпретације смисла самог програма.

Пример:

```
using System;
namespace Proba
{
    class Program
    {
        static void Main(string[] args)
        {
            int mojBroj = 5;
            Console.WriteLine($"Main funkcija = {mojBroj}");
            Dupliranje(mojBroj);

            void Dupliranje(int x)
            {
                x *= 2;
                Console.WriteLine($"Lokalna funkcija - x = {x}");
            }
        }
    }
}
```

Даје:

Main funkcija = 5

Lokalna funkcija - x = 10

Функција Dupliranje() постоји унутар Main(string[] args) функције.

Он се не може позвати из друге функције унутар класе Programs.

Функција Main()

Функција Main() је почетна тачка за C# апликације и извршење ове функције обележава извршење апликације.

Функција Main() може вратити или void или int а опционо укључује string[] args параметар, па се може користити било која од следећих верзија:

```
static void Main()
static void Main(string[] args)
static int Main()
static int Main(string[] args)
```

Трећа и четврта верзија враћају целобројну вредност која се може користити за обележавање како се апликација завршава, и често се користи као индикатор појаве грешке.

Најчешће, враћање вредности 0 указује на легално завршење, тј апликација је завршила свој рад и може се регуларно искључити.

Опциони параметар args омогућава начин добијања информација извана од апликације, специфицирано током извршења апликације.

Ова информација има форму командне линије параметара (command-line parameters).

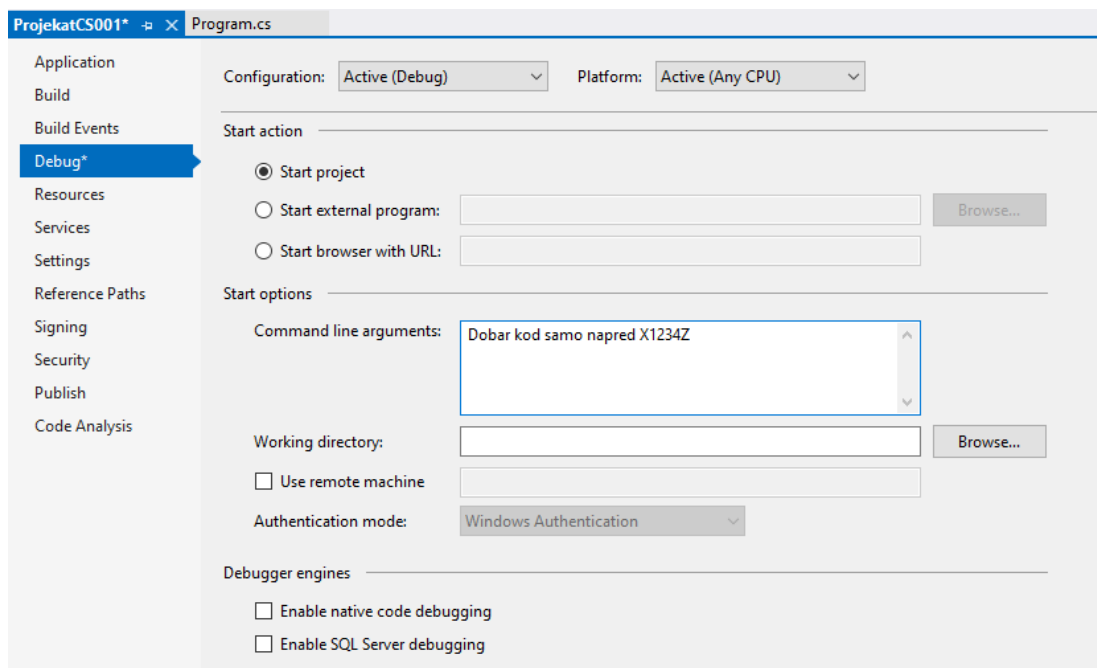
Када се конзолна апликација изврши, било који специфициран параметар командне линије се смешта у args низ а затим се ови параметри могу користити унутар апликације.

Пример:

```
using System;
namespace Proba
{
    class Program
    {
        static void Main(string[] args)
        {
            Console.WriteLine($"{args.Length} parametri komandne
                               linije su specificirani:");
            foreach (string arg in args)
                Console.WriteLine(arg);
        }
    }
}
```

Отворити страну особина пројекта, десни клик на име пројекта у Solution Explorer прозору и изабарати Properties.

Изабрати Debug страну и додати било које аргументе командне линије у Application arguments setting:

Стартовати апликацију.

Даје:

5 parametri komandne linije su specificirani:

Dobar

kod

samo

napred

X1234Z

У коду се args параметар користи као било који стринг низ, и на екрану се појављује све оно што је дефинисано као аргумент кроз особине пројекта и IDE.

Ово је згодан начин да се користе неки параметри командне линије када се апликација стартује из IDE, и боље је него да се куцају преко промпта командне линије сваки пут.

Исти резултат се добија ако се отвори прозор командног промпта у истом директоријуму у којем је и пројекат и откуца исти низ аргумената.

Сваки аргумент је одвојен са празним местом а да би се користио аргумент са празним местом, он се смешта у наводнике.